

7.

Til Justitsministeriet.

Efter at Viborg Overretsdøm af 26. Marts 1913 havde foranlediget Herredsfogeden i Hads Herred til at beregne Gebyr af en af Hads Herreds Landboforening afholdt Auktion, blev disse Landboforeningsauktioners Forhold Genstand for Forhandlinger paa et, efter Indbydelse af De samvirkende danske Landboforeninger, i Odense den 10. Marts 1914 afholdt Møde og senere for Forhandlinger i Folketinget.

Af disse Folketingsforhandlinger vedlægges et Eksempplar, idet henvises til Justitsministerens direkte og tydelige Svar, Sp. 3250, 3254 og 3273, sammenholdt med Folketingsmand Lillelunds lige saa tydelige Spørgsmaal, Sp. 3264. Disse Forhandlinger, hvis Resultat Skattedepartementet maa formodes at have godkendt, synes at slaa fast, at Administrationen ikke ønsker, at der gøres Forsøg paa Gebyrberegning overfor de af Landboforeninger afholdte Auktioner, naar Salg og Køb sker indenfor Medlemmernes Kreds' og Formerne og de til Grund herfor liggende Forhold i øvrigt er lovlige og ikke tilsigter en Omgaaelse af Gebyrlovgivningen.

Det modsatte Standpunkt synes imidlertid at kunne fremgaa af Skattedepartementets Skrivelse af 1. Juli 1916 til Amtmændene, og Resultatet er i hvert Fald blevet, at Herredsfogderne — der i denne Sag har megen naturlig Støtte af Herredsfuldmægtigene — Landet over er i Gang med at ville affordre Gebyrer af alle Landboforeningers Auktioner — i direkte Strid med Justitsministerens Udtalelse i Folketinget i sin Tid.

Nu har det, saaledes som Ministeren under et Foretræde for enkelte Medlemmer af dette Udvalg har oplyst, ikke været Justitsministeriets Hensigt hermed at ramme andre Foreningsauktioner end dem, der ikke kan anses som lovlige, efter hvad Ministeren herom i sin Tid udviklede i Folketinget. Men ikke desto mindre er *Virkningen* af Skattedepartementets Skrivelse af 1. Juli 1916 blevet, at Herredsfogderne Landet over — og med en god Villie, der har givet sig forskellige Udslag — er i Gang med at ramme saavel de efter Ministerens Udtalelser fuldt ud lovlige Foreninger som de mere tvivlsomme, hvis Tal er meget faa. Og da bemeldte Skrivelse fra Skattedepartementet nemt *lader sig misforstaa i saa Henseende*, tillader vi os med denne Henvendelse at anmode det høje Ministerium om at gøre Sagen til Genstand for en Overvejelse og eventuelt til Brug herved indfordre Oplysninger fra Amtmændene om de forskellige Landboforeningers Auktionsvilkaar, forinden Herredsfogderne gaar videre i de af dem paabegyndte Sager.

Idet vi derhos vedlægger et Eksempplar af den af os i 1914 til det høje Justitsministerium gjorte Henvendelse om disse Auktionsforhold, skal vi bemærke yderligere, at vi ikke ønsker i nogen Maade at føre Forsvar for de Landboforeninger, hvis Forhold ikke er fuldt ud forsvarligt og lovligt indrettede, hvorom vi for øvrigt ingen Kundskab har, idet vi tværtimod gentager vor Opfordring i Skrivelsen til Ministeriet om at tage hele Auktionsvæsenet op til Behandling ad Lovgivningens Vej. Heller ikke agter vi at gaa nærmere ind paa det Tilfælde fra Odder, der synes at være Herredsfogeden en ikke uvelkommen Anledning, fordi et enestaaende Tilfælde i en Millionomsætning ikke efter vor Mening egner sig til at bedømme en landsomfattende Virksomhed efter og i hvert Fald ikke kan have Virkning for ganske andre Foreninger. Endelig kommer hertil, at Overretsdømmen fra 1913 slet ikke angik Gebyrpligten til Staten og var velkendt under Folketingsforhandlingerne i sin Tid, og at den i Departementets Skrivelse af 1. Juli 1916 omhandlede „upaaankede judicielle Afgørelse“ kun er en Underretskendelse fra Hads Herreds Kontor, som — ganske ufornødent og stridende mod almindelig Domsformulering — undlader at støtte Gebyrpligten paa den foregaaede lille Fejltagelse, *der vilde være speciel Motivering nok,*